

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Reports

گزارشها

بهر روز سورن
۰۳ می ۲۰۲۲

هراس آنها، از یگانگی ماست!

از درب ورودی منزل فعالان کارگری و معلمان گرفته تا مسیر منتهی به محل برگزاری معین شده آن مراسم نیروهای ویژه رژیم حاکم به طور بی سابقه ای بسیج شدند تا این روز تاریخی را همچنان از مردم زنجیرده کشورمان بگیرند. تا مبدا این کابوس همیشگی شان به واقعیت مبدل شود و خروش میلیونی توده ها علیه ماشین ستم و غارت و چپاول و کشتار در آسمان کشورمان طنین بيفکند. علی رغم

جو امنیتی و بازداشتها و ضرب و شتم های موردی فعالان کارگری و معلمان اما میل عمومی برای برگزاری این روز تاریخی به قدری گسترده بود که نیروهای جمهوری اسلامی جهت کنترل و سرکوب آنها درمانده بودند و در برخی از نقاط این مراسم برگزار گردید

هراس و کابوس ناتمام جمهوری اسلامی از اول ماه مه! روز همبستگی جهانی کارگران را می شناسیم. جشن همبستگی و برگزاری مراسم اول ماه مه در جمهوری اسلامی ممنوع و شرکت در آن موجب بازداشت و زندان و شکنجه بوده است. هنوز هم تعدادی از شرکت کنندگان در این مراسم در سالهای گذشته در بدترین شرایط زیستی در زندان به سر می برند و محکومیت های طولانی آنها پایان نیافته است. زنان جسور و پایدار و فرهیختگان آموزگار و معترضان دیگر از جمله کسانی هستند که خروش سراسری معلمان امروز برای آزادی آنها به شعاری عمومی مبدل شد.

وحشت حکومتیان امروز اما از مشاهده همبستگی معلمان و کارگران و بازنشستگان بود که به شکلی سراسری با تجمعات اعتراضی آنها روبه رو شد. جو امنیتی شدید در شهرهای بزرگ و در مسیر تردد عمومی مثل خیابانهای منتهی به مراکز اعلام شده برای تجمع، متروها و ایستگاههای تخلیه مسافران اتوبوس دیده می شد. تیلیفون همراه، تهیه فلم ویدئویی و عکس گرفتن با هجوم نیروهای انتظامی دولتی و بازداشت و انتقال به خودروهای آنها مواجه می شد.

از علانم فروپاشی نظامهای استبدادی و سرکوبگر وحشت آنها از سایه خود است. وحشت از پایان نظامی است که تنها با زور سرنیزه و سرکوب و کشتار و بازداشت ستونهای حاکمیت آن نگاه داشته شده است. آنچه حکومت سرکوب باید

بداند این است که علی رغم افزایش وسیع بازداشتها و سرکوب کارگران و معلمان معترض اما از ابعاد این اعتراضات کاسته نشده بلکه افزایش یافته اند. مردم کشورمان نیز بخوبی تجربه کرده اند که خواستها و مطالبات بحق شان تنها با رفتن این نظام می تواند فضای تغییر و دستیابی به آنها را بپاید و تا زمانی که جمهوری اسلامی باقی است این امکان میسر نمی شود. این نکته را حکومتیان بخوبی می دانند که جامعه کشورمان به دو قطب متضاد تبدیل شده است. اردوی کار و زحمت یک طرف و دیگر سو وحوش غارتگر و چپاولگر ایستاده اند و هر چه عیار همبستگی و همدلی در اردوی کار بالا رود توازن قواء دستخوش تغییراتی به سوی اردوی کار خواهد شد. بدین معنی که بر شکنندگی و لرزش ستونهای فرستوده نظام افزوده خواهد شد.

از دیرباز فرارسیدن روز جهانی کارگران دنیای سرمایه داری و غارت را به هراس انداخته است. بر اساس گزارشات منتشر شده در رسانه های عمومی علاوه بر دستگیری های چند روز گذشته، از جمله علی ثقفی، هاله صفرزاده، مرتضی صیدی، محمد ایرانژاد، نصرالله امیرلو، عمر سلیمانی، فواد فاروقی، پروین عبدالله پناه، فاتح مجیدی، سعید محمدی، افشین رشیدی و ... امروز نیز از پگاه، حکومتیان غالب امکانات و توانائی های پولیسی و امنیتی خود را برای پیشگیری از برگزاری مراسم اول ماه مه در سراسر کشور و به ویژه تهران به کار گرفتند.

از درب ورودی منزل فعالان کارگری و معلمان گرفته تا مسیر منتهی به محل برگزاری معین شده آن مراسم نیروهای ویژه رژیم حاکم به طور بی سابقه ای بسیج شدند تا این روز تاریخی را همچنان از مردم زنجیده کشورمان بگیرند. تا مبدا این کابوس همیشگی شان به واقعیت مبدل شود و خروش میلیونی توده ها علیه ماشین ستم و غارت و چپاول و کشتار در آسمان کشورمان طنین بیفکند. علی رغم جو امنیتی و بازداشتها و ضرب و شتم های مودی فعالان کارگری و معلمان اما میل عمومی برای برگزاری این روز تاریخی به قدری گسترده بود که نیروهای جمهوری اسلامی جهت کنترل و سرکوب آنها درمانده بودند و در برخی از نقاط این مراسم برگزار گردید.

تهران، گچساران، اردبیل، قزوین، تبریز، قیر، کازرین، اهواز، شهرضا، خرم بید، تربت حیدریه، تنکابن، شهرستان رستم، نیشابور، کهگیلویه و بویراحمد، یاسوج، کامیاران، بندر ماهشهر، بانه، داراب، رشت، لاهیجان، تبریز، ایذه، سنندج، سقز، کرمانشاه، اصفهان، اراک، خمینی شهر، دلفان، نورآباد، کرمانشاه، البرز، کرج، سقز، نورآباد / فارس، خمینی شهر، شیراز، الیگودرز، بوشهر، یزد، هرسین، دلفان، دهدشت، لنگرود، سنندج، شوشتر، اسلامآبادغرب، دهگلان، یاسوج، و ممسنی، و مسجد سلیمان، هشتگرد، شوش، اراک، خمینی شهر، یزد، هرسین، دلفان، دهدشت، مبارکه اصفهان، بوکان، بجنورد، اسلام آباد غرب، دیواندره، مهریز، خرم آباد و .. از جمله مکانهای تجمعات اعتراضی بودند که طی این اعتراضات دهها تن از کارگران و معلمان توسط نیروهای امنیتی بازداشت شدند.

فهرستی از شعارهای امروز معترضان:

آزادی را بیاموز، این است کلاس امروز

کارگر، معلم، دانشجو اتحاد اتحاد

جای معلم زندان نیست. جای ظالم ایران نیست

معلم زندانی آزاد باید گردد

تنگ ما تنگ ما وزیر الدنگ ما

مشکل ما حل نشه مدرسه تعطیل می شه

نه تسلیم نه سازش رتبه بدون خواهش

معلم به‌پاخیز برای رفع تبعیض
 رئیسی، قالیباف این آخرین پیام است، جنبش فرهنگیان آماده قیام است.
 معلم داد بزن حق‌تو فریاد بزن
 با اهل قلم هر که در افتاد بر افتاد
 معلم می‌میرد، سازش نمی‌پذیرد
 صدای معلم خاموش شدنی نیست
 عزا عزا است امروز روز عزا است امروز، آموزش و پرورش رو به فنا است امروز
 دشمن ما همین‌جاست دروغ میگن امریکاست
 یه سیسمونی کم بشه، مشکل ما حل میشه
 رئیسی دروغگو حاصل وعده‌هاست کو
 رئیسی بی سودا این آخرین پیام است، جنبش فرهنگیان آماده قیام است
 لعنت بر ستمگر
 لعنت بر ضد کارگر
 اول مه روز جهانی کارگران برای رهائی از رنجها
 سیسمونی ترکی باف ، سهم نوه قالیباف
 معلم، منزلت، آزادی، عدالت
 ننگ ما، ننگ ما، وزیر الدنگ ما
 معلم زندانی آزاد باید گردد
 معلم دادبزن، حق‌تو فریاد بزن
 آموزش رایگان حق مردم ایران
 فریاد فریاد از این همه بیداد
 تحصیل رایگان برای مردم ایران
 درمان رایگان، برای همه
 نه به کالائی شدن آموزش
 اجرای همسان سازی بدون حقه بازی
 اجرای رتبه بندی حق مسلم ماست

اسامی برخی از معلمان بازداشت شده:

حمید خجسته، اردشیر صیادی، یوسف صیادی، فریدون شفیعی، محمود ملاکی و محسن عمرانی، فاطمه بهمنی ، صلاح سرخی

گزارش بازداشت شب پیش از اول ماه مه نیز بدین شکل آمده بود.

اسکندر لطفی، شعبان محمدی و مسعود نیکخواه از اعضای هیات مدیره انجمن صنفی معلمان کردستان در شهر مریوان

01.04.2022